04 HADRIÁN 24/6/2024

Zpravodaj Mezinárodního divadelního festivalu Regiony

Zdarma

festivalregiony.cz

#29 REGIONY MEZINÁRODNÍ DIVADELNÍ FESTIVAL HRADEC KRÁLOVÉ

Úvodník

Milé čtenářstvo,

pokládám si otázku: „Kdo vymyslel naplánovat festival na poslední týden sezóny?“ Přiznávám, že já jsem divadlem už poměrně přejedená. Na cestě do Hradce jsem nevěděla, jestli se těším, anebo jsem z vidiny mít divadlo celý den po celý týden otrávená. Únava na sklonku sezóny si vybírá daň i u milovnice divadla jako jsem já. A neříkejte, že si nikdo z vás podobnou otázku nepoložil.

Veškeré pochybnosti se okamžitě rozplynuly v mumraji kolem Draku, na cestě do Klicperáku, ve frontě na točený cider, v hudbě ohlušující celé město. Dovolím si dojímat se nad dětmi probíhajícími pod dešťovým rámem. Nakazily mě dobrou náladou. Raduji se z toho divadelního veselí, které je všude kolem, a vidím, že vy také.

Takže i když s blížícími se divadelními prázdninami můžeme „padat na hubu“, divadlo nás znovu a znovu přesvědčí o svém kouzlu. O tom, že není možné se jím přejíst. Zkrátka ho nikdy není dost. I poslední týden v červnu. Patetické? Možná. Hodlám se tu týden rozplývat nad sílou divadla, musí to tedy být trochu emotivní.

Nakonec hodnotím ideu uspořádat festival na úplný finiš sezóny jako smysluplnou, naplňující. Namlsejme se do sytosti, ať můžeme v létě odpočívat.

Užívejte každou chvíli v divadle.
Vidíme se tam!

Adéla Kalusová

Anketa

Co vás naposledy rozechvělo?

(ať už v negativním nebo pozitivním slova smyslu)

Setkání s dlouho neviděným přítelem, se kterým jsme si popovídali o starých časech a vzpomínkách. Bylo to moc fajn!

Jak se vám daří znovu nabýt rovnováhu, když vás něco rozhodí?

Snažím se nejprve dát věci trochu času. A taky přemýšlet o situaci racionálně a hledat způsoby, jak se s ní vypořádat, místo aby mě rozrušila.

Václav, návštěvník festivalu

Dnešní tip

Dnes nezůstáváme pouze v Hradci. Vypravíme se na cestu kolem světa a to hned pětkrát. S cestovatelkou Barborou Markétou Eliášovou navštívíme Japonsko, Ameriku, Jávu i Austrálii. Pojďte celá rodina zažít dobrodružství s nebojácnou hrdinkou. Dalším tipem pro dnešní den je inscenace s poetickým názvem Láska k riziku francouzského souboru Compagnie Bakélite. Čeká nás balet pro robotické vysavače. Pýcha francouzského objektového divadla.

Adéla Kalusová

Glosa

Jak chodíte oblečení do divadla?

Volíte večerní róby a obleky, nebo jdete raději ležérnější cestou šortek, trička a obnošené košile? Moje pozorování z večerních návštěv Klicperova divadla ukazují, že vaše spektrum outfitů je opravdu široké. Dokonce jsem potkal i pána bez bot!

V kontrastu k tradičnímu interiéru městské scény to může působit neobvykle. Stejně jako když se v zaprášeném sklepním divadle objeví členové Klubu mladého diváka v kvádrech s motýlky. Sám patřím do skupiny volněji oblečených – nejsem místní a večerní hábit jsem si do krosny z praktických důvodů nezabalil. Pohledy některých však naznačují, že takhle se do divadla chodit nesluší!

Žiju v Praze a studuji divadelní teorii, takže do divadla zavítám poměrně často. Přestože si jeho návštěvu (skoro) vždy užívám, zdaleka už pro mě není natolik výjimečnou událostí, které bych přizpůsoboval typ oblečení. Často jdu navíc na představení rovnou ze školy, takže se i v institucích typu Národní divadlo zjevím v džínech a vytahaném svetru.

„Už několik posledních let si při návštěvě divadla vždycky říkám, jestli nejsme špatně. […] Místo šarmantních upravených a dobře oblečených mužů, kteří mají po boku svou partnerku, jsme na místě, kde se to mísí lidmi, kteří někdy vypadají, jako by šli pouze s odpadky a cestou si zaskočili do divadla,“ stěžuje si ve svém příspěvku na portálu Seznam Médium uživatel (ne)Spokojenec. Diskuze pod článkem naznačuje, že není jediný.

Také se rád do divadla obléknu víc formálně. Už jen kvůli tomu, že pro to během roku nemám tolik příležitostí. Užívám si, že se můžu vystrojit a načančat, vytáhnout oblíbené sako. Současně mám ale pocit, že není výhodné na nikoho tyto požadavky klást.

Obávám se totiž, že i tahle zbytná časová investice do náležité úpravy je jeden z důvodů, proč většina lidí do divadla příliš často nechodí. Není však důležitější společný zážitek a setkání, než to, jak u něj vypadáme?

Dominik Rathan

Osobnost dne

Kapitán Flint

je obávaný a nelítostný pirátský kapitán, známý tím, že zakopal obrovský poklad na odlehlém ostrově. Poprvé se objevil v dobrodružném románu Roberta Louise Stevensona Ostrov pokladů v roce 1883. Ale věděli jste, že má dceru? Poznat ji můžete v 16:00 v Šapitó Žižka.

Hadrián

Zpravodaj Mezinárodního divadelního festivalu Regiony

Šéfredaktorka
Veronika Švecová

Redakce
Adéla Kalusová
Tereza Kubalová
Dominik Rathan
Štěpán Truhlařík

Dětská stránka
Jana Neduha
Čarokrásno kolektiv

Korektury
Anežka Hašková

Grafický design
Přemysl Zajíček

Sazba
Čarokrásno kolektiv
Kristýna Marková
Nikola Iljučoková
Barbora Tomová

Foto
Anna Bartolotti
Karolína Malá
Ester Šebestová
Jan Šmída
Lukáš Veselý
Archiv divadel

Produkce
Barbora Kalinová

Tisk
Martin Sedláček

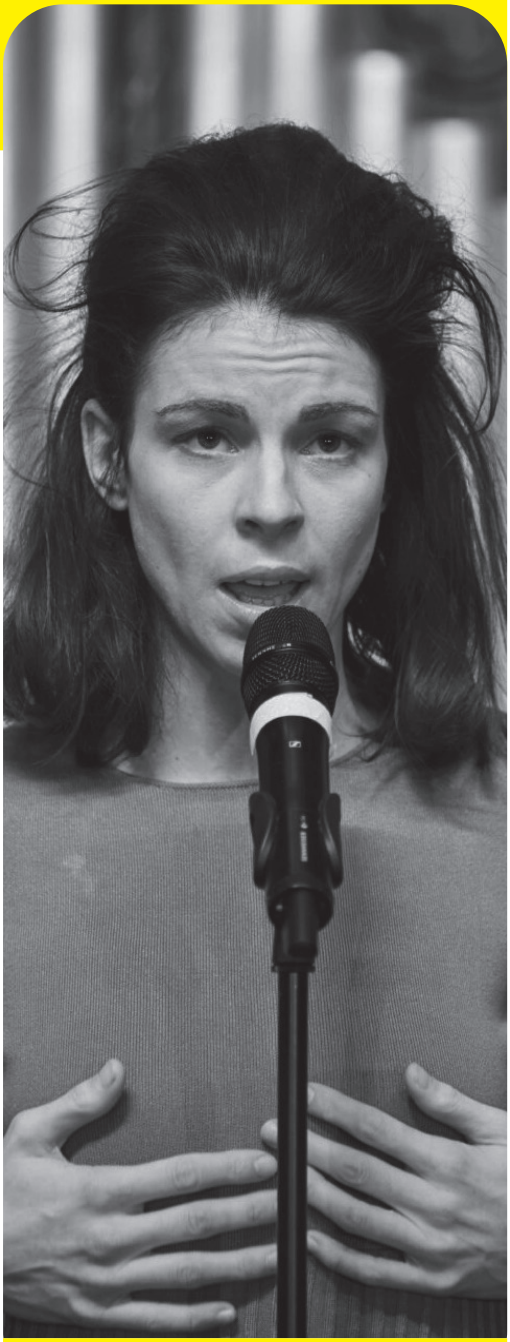
Obálka
Inscenace Pomlčka,
FOTO: Robert Tappert

Pořadatelé festivalu
Klicperovo divadlo o.p.s.
Divadlo DRAK
a Mezinárodní institut figurálního divadla o.p.s.
kontrapunkt, z. ú.

Generální partneři
Statutární město Hradec Králové
Calendarium Regina

Hlavní partneři
Ministerstvo kultury České republiky
Královéhradecký kraj
Státní fond kultury ČR

Kateřina Císařová: Snažím se sama sebe vyhecovat

Inscenace Bar **odhaluje, co se děje během představení na divadelním baru – konkrétně je spjato s prostředím baru Divadla Na zábradlí, což může přinést nostalgické vzpomínky na řadu událostí a společná setkávání tvůrců, členů souboru a diváků. Vnímáte inscenaci jako formu odhalení a většího propojení divadla DNz s diváky? Už jen mimo to, že je inscenace určena pouze pro menší obecenstvo a herci hrají sami za sebe.**
Určitě. Inscenaci vnímám mimo jiné jako nabídnutí jiného divadelního zážitku, než jsou naši diváci a divačky zvyklí přímo v sále. Fyzická blízkost určitě hraje v zážitku z představení velkou roli, pro mě především ve chvíli, kdy si Miloslav König a Jakub Žáček „opakují text na baru" a používají velmi expresivní herecké prostředky, to je moment, kdy mám pocit, že se s jejich herectvím do místnosti takřka nevejdu. Doufám a těším se z toho, že v budoucnosti vznikne u nás v divadle více takových počinů mimo sál, je to takový mini osvěžující bonus jak pro nás, tak i pro diváky. Navíc právě proto, že Bar je určený pro publikum nižšího počtu, může působit jako takový „exkluzivní" zážitek i třeba kvůli tomu, že diváci jsou posazeni ve dvou skupinách naproti sobě a nejsou celou dobu zahaleni do bezpečí hledištní tmy.

Členkou hereckého souboru Divadla Na zábradlí jste od sezony 2019/2020. Jak vnímáte vy prostředí kavárny DNz a máte s ní spjaté nějaké zážitky?
Kavárnu DNz mám spojenou především s historkami současných i bývalých zaměstnanců a zaměstnankyň z dob před rekonstrukcí a časů Petra Lébla. To taky byl jeden z impulsů k tomu inscenaci tohoto charakteru vytvořit. Obepsala jsem lidi kolem DNz, aby se mnou sdíleli své hospodské zážitky, spoustu z nich pocházelo právě ze starého Zábradláckého baru. Když jsme prošli nasbíraný materiál, první myšlenka byla vytvoření takového „karu" za starý bar DNz. Ale zkoušení, které probíhalo autorskou formou v podobě velmi intenzivních 14 dní, kdy se celý proces zkoušení inscenace, normálně trvající 8 týdnů, smrsknul do dvou, nás nakonec nasměrovalo jiným směrem než nostalgickým loučením se se starými vzpomínkami na místo, které už vypadá úplně jinak.

Bar se dá také označit za site-specific performance, jelikož se odehrává přímo v kavárně DNz namísto jeviště. Jedná se o stísněnější prostor, kde jsou herci v tělesné blízkosti divákům. Sama se podílíte na imerzivních projektech spolku Pomezí, takže vám blízkost k divákům nedělá problém?
Blízkost k divákům mi nedělá problém. Uznávám, že pokaždé je to trochu vykročení z komfortní zóny a „bezpečí" jeviště, ale to je občas potřeba se takhle hecnout.

Druhým představením k vidění bude Uvnitř banánu, v níž se reflektují osudy hudebníků mimo mainstream. Zde jste součástí ženské kapely The Shaggs společně s Johanou Matouškovou a Annou Kameníkovou. Je vám inscenace blízká, i vzhledem k tomu, že jste sama součástí této kapely?
Ano, sama jsem od puberty účinkovala v několika kapelách a vystupování co by hudební těleso mě stále láká. Snažím se sama sebe vyhecovat k tomu, abych začala zase skládat písničky a otrkávala se před publikem i v rámci hudebního performování. Nicméně téma outsider musicians, kterým jsme se zabývali skrze stejnojmennou knihu Pavla Klusáka Uvnitř banánu, je mi blízké mimo jiné i proto, že na DAMU v rámci magisterského studia jsme se tímto hudebním fenoménem často zabývali. A to především s jedním z pedagogů Tomášem Procházkou (mimo jiné autorem hudby právě zkoušené a v červnu premiérované inscenace DNz Bůh v Las Vegas), který je jedním z největších sběratelů/zaznamenávatelů muzikantů a muzikantek tohoto druhu. Jeho webový archiv Endemit archives překypuje hudbou i současně tvořících outsider muzikantů a je někdy až meditativní v tomto archivu zabloudit a zaposlouchat se, nebo se začíst do samotné komunikace tvůrců a tvůrkyň se zaznamenávatelem. Rozhodně doporučuji!

Inscenace taktéž tematizuje hudební konkurzy a jejich předem prohraný boj vůči přednastavenému stylu a záměru produkce. Neodkazuje tato parodizace i směrem k hereckým konkurzům?
Klidně může, pro toho, kdo to v tom chce vidět. Pro mě spíše úvodní scéna pokládá otázky jako – Kdo přesně rozhoduje o tom, kteří muzikanti a muzikantky se dostanou k posluchačům, do rádií, na hudební nosiče? Co přesně rozhoduje o úsudku této osoby? Je to vždycky vkus? Je to jeho vkus? Existuje univerzální vkus většiny? Kde končí umělecká tvorba a kde začíná tvorba produktu k prodeji? Má to vůbec hranice?

Kde sbíráte inspiraci pro skladbu svých písní a jaká je vaše hudební autentičnost?
Poslední píseň, kterou jsem složila, vznikla před půl rokem, ale tu jsem napsala cca po 15 letech! Jak jsem již výše zmínila, snažím se sama sebe vyhecovat k tomu více skládat a rozhodně bych si přála objevit svoji hudební autentičnost, ale to není jen tak! To je běh na dlouhou trať, než člověk objeví, co je opravdu upřímné a není to kalkul, nebo jen nápodoba něčeho. Tak mi asi držte palce no...

Ptala se Tereza Kubalová

Kateřina Císařová

- Herečka, spolupracuje se souborem Tygr v tísni, spolkem Pomezí nebo Ufftenživot.
- Hostuje v divadlech nebo spolupracuje na autorských inscenacích, ale především je spjatá s Divadlem Na zábradlí, kde je členkou hereckého souboru.
- Na inscenaci Bar, která je dnes k vidění od 20.30 v klubu Divadla Drak, se podílela nejen herecky, ale také jako autorka koncepce a scénáře.
- Druhá inscenace Uvnitř banánu nás v pátek 28. 6. od 19 hodin v Klicperově divadle zasvětí do nelítostného hudebního průmyslu.

Losers Cirque Company má talent

„Já se jmenuju Zdeněk a trénujeme v Brně." *„Já se jmenuju Petr a trénuji se Zdeňkem v Brně,"* prohlásila duo skupina akrobatů DaeMen na pódiu soutěže *Československo má talent* v roce 2010. Zdeněk Moravec a Petr Horníček si odnesli první vítězství z prvního ročníku tohoto soutěžního pořadu. Z duo skupiny poté rozšiřují svou uměleckou činnost a spolupracují s dalšími akrobaty a tanečníky. V roce 2014 vzniká inscenace *The Loser(s)*, která reflektuje zrychlenou dobu, v níž lidé ztrácí svou osobnost, vizi a stávají se lůzry. Celovečerní představení dodávalo naději směrem k splnění si svých cílů a dosáhnutí vítězství. Díky tomuto námětu si skupina začala hrdě říkat Lůzři – Losers Cirque Company (LCC).

Divadelní spolek se skládá z performerů, herců, akrobatů, mimů a tanečníků. Domovskou scénou je Divadlo BRAVO!, které se věnuje novému cirkusu a pantomimě. Skupina kombinuje akrobatický muzikál, tanec, pantomimu, light design a site specific performance. Celovečerní představení reprízují jak v tuzemském prostředí, tak i v zahraničí. Program nabízí i nový cirkus pro děti, který zahrnuje klauniádu, žonglérská představení a loutky. LCC uskutečnilo poprvé v roce 2019 letní festival Losers Open Air a oživili prostředí Amfiteátru na Vyšehradě. Performeři také nabízí kurzy a lekce párové akrobacie a gymnastiky. Motivují začátečníky k vyzkoušení si nového druhu pohybu nebo pomáhají zdokonalit praktiky zkušenějších akrobatů.

LCC je mnohotvárné ve své tvorbě. Dokáží připravit velkolepé show, které dokazují umění akrobatů a tanečníků spojené s precizními pohyby a triky, jehož součástí jsou oslňující práce s light designem. Takovým příkladem jsou inscenace *Kmeny* (2021) nebo *Nebesa* (2022). Skrze pohyb oživují a nabízí nový pohled na daná místa v rámci site specific performancí jako je *Sancti* (2023) uváděná v prostorách Kláštera sv. Anežky České. Zároveň ale skrze svou činnost nahlíží na palčivá témata, která mohou trápit nás všechny. Ať už se jedná o inscenaci *Ego* (2018) dotýkající se racionálního sebeuvědomění nebo Konkurz (2021) o touze po úspěchu a vítězství či *Nespoutaní* (2023) o překonávání strachu a naleznutí vnitřní svobody. V inscenaci *Grandiózní* (2021) reflektují blízkou pozici akrobatů a jejich dlouholeté dřiny, v níž se setkávají s podezřívavými otázkami typu *„Myslel jsem, že skáčete výš."* nebo *„A čím se živíte?"* Talentovanou cirkusovou skupinu máte možnost poznat skrze jejich průlomovou inscenaci *The Losers* dnes ve 21 hodin v Letním kině Širák.

Tereza Kubalová

Martin Satoranský: Žánrovost mě na divadle baví

Letošní poslední repertoárová novinka Klicperova divadla je tvou první režijní příležitostí na profesionální scéně. Jako režisér ale nejsi úplně nezkušený, ve studentském divadle OLDstars jsi režíroval hned několikrát. Jak se stalo, že jsi ke své stálé pozici dramaturga přibral i režii? A jaká je to pro tebe zkušenost?
Celý ten nápad se zrodil asi při zkoušení *Prašiny*. A ne úplně v mojí hlavě. Během jedné cesty z Prahy jsem uměleckému šéfovi Pavlu Khekovi přiznal, že bych si někdy zase rád zarežíroval, že mi ta zkušenost chybí. Ale bylo to spíš myšleno tak, že bych někde s nějakou partičkou něco splácal dohromady, na režii v Klicperově divadle jsem vůbec nepomýšlel. Ta nabídka pak vzešla od Pavla a vyvěrala právě z našeho společného tvůrčího úsilí na *Prašině*. Zkušenost je to samozřejmě trochu jiná – paradoxně ale ani ne tak v přístupu k práci nebo přemýšlení nad textem nebo scénickým dílem, jako v míře odpovědnosti, kterou režisér nevyhnutelně nese. V té tvůrčí části pak především v tom, že se nepohybuji na jiným člověkem načrtnutém hřišti, ale musím si vymyslet hřiště, pravidla hry i hračky.

Čím tě oslovuje tvorba Olgy Tokarczuk?
Jednak tím, že celkem dovedně míchá styly někde na pomezí středního žánru a vysoké literatury, čímž jsou její romány, potažmo její myšlenky, srozumitelné, přístupné, ale rozhodně ne banální. Zároveň je mi ona jako autorka blízká svým postojem k mnoha problémům – ať už je to ochrana životního prostředí, feminismus či narovnání práv nejrůznějších menšin.

A proč jsi se rozhodl divákům přiblížit zrovna její román *Svůj vůz i pluh veď přes kosti mrtvých*?
Z několika důvodů. Jednak je Olga Tokarczuk známá spisovatelka, ověnčená mnoha významnými oceněními, včetně Nobelovy ceny či Man Bookerovi ceny. Jednak už v minulosti zdramatizován byl, což je dobré znamení, že je látka dramatická. Jednak žánrově volí půdorys detektivky, byť pravidla žánru překračuje či přímo porušuje. A právě žánrovost mě na divadle baví, byť pro inscenaci jsme zvolili spíš žánr trochu jiný. No a samozřejmě tématy. Román přímo řeší náš vztah k přírodě, zvířatům a skrze to i k sobě navzájem. Jako ústřední jsme zvolili tématickou linku, kterou jsme pojmenovali „od aktivismu k fanatismu". Tedy problematika toho, jak se lidé

radikalizují a jestli většinová společnost nepřispívá této radikalizaci tím, že některé problémy záměrně přehlíží či odsouvá na okraj. Nejde nám o romantizaci radikalismu či jeho obhajobu, spíš pochopení jistých mechanismů, které k extrémním činům vedou. V neposlední řadě pak může být atraktivní i geografické zasazení příběhu.

Děj se odehrává v česko-polském pohraničí. Jak polská autorka nahlíží na své české sousedy?
Pohled na lidi na druhé straně je jeden z mnoha motivů, který mě na románu bavil. Ten pohled je trochu romantizující a zároveň je v něm i dost ironie. Vidí nás jako lidi nekonfliktní, kteří se nehádají, protože se k tomu náš „jazyk vůbec nehodí". Zároveň o nás mluví jako o „lidech, kteří jsou rádi, kým jsou." Souhlasit se s tím asi úplně nedá. Konfliktů je v naší společnosti dost a dost, a jestli jsme natolik smíření s tím, kým jsme, o tom by se asi taky dalo polemizovat. Já navíc nevěřím na něco jako národní povaha. Ale asi je pravda, že na rozdíl od Poláků v sobě nechováme ideu velkého národa a z toho vyvěrající nespokojenosti a tenzi. To ale není úplně moje myšlenka, to parafrázuji paní Tokarczuk.

V mnoha detailech je ale její pohled velmi trefný a osvěžující.

Adaptovat pro jeviště prózu většinou znamená jít cestou zjednodušení, škrtání. Co pro tebe při práci na adaptaci bylo největší výzvou?
Samozřejmě k redukci dojít muselo. Jedna z hlavních postav chybí, některé opravdu krásné vedlejší postavy musely pro potřeby adaptace taky pryč. Největší výzvou je pak umět se některých motivů vzdát, aby inscenace nebyla zahlcená a nepřehledná. V tomto konkrétním případě pak největší výzvou bylo to, že román je vyprávěn v ich-formě. To znamená, že je velmi subjektivní, všechno je filtrováno očima vypravěče, který je navíc velmi nespolehlivý. Divadlo je diametrálně odlišné, polyfonní. Časová osa románu navíc není úplně lineární. No a pak samozřejmě potřeba zachovat detektivní linku příběhu a pokud možno ztížit divákovi odhalení pachatele, byť nám jde spíš o sledování sociálních mechanismů, než o překvapivé odhalení. Nakonec se ukázalo, že nejlepší metodou je vybrat konkrétní situace a ty pak využít jen jako odrazový můstek pro vlastní psaní. V tomto případě pak vznikl myslím velmi svébytný a původní dramatický text.

Můžeme se těšit na další tvoje režie, nebo je Lovu zdar výjimečným případem?
Během zkoušení jsem si kladl stejnou otázku a moje odpověď se na základě okolností měnila od „nikdy více" až po „doufám, že to není naposled". Pokud, tak nejdřív napřesrok.

Ptala se Veronika Švecová

Pavla Gajdošíková: Nehrajeme si na operní pěvce.

Prodaná nevěsta je považována za národní operu. Co můžeme čekat v podání Divadla pod Palmovkou?
Řekla bych zkratku Prodané nevěsty, která se opírá hlavně o původní hru Karla Sabiny. Zrcadlení naší malinké společnosti, špinavou manipulaci, nedorozumění. Taky je to ale o lásce, a jak jsme u nás zvyklí, nakonec i o humoru, který může bodnout i pošimrat. Jistě si nehrajeme na operní pěvce, ke hře všichni přistupujme dle svých možností s absolutní pokorou k původnímu dílu. Moc mě to, musím uznat, baví.

Co nám stylizace, se kterou se v inscenaci pracuje odkrývá?
Prodanku z Libně.

Jaká je vaše Mařenka?
Papá okurky a asi to není typická sopranistka.

Zpíváte ve skupině Tamala. Je pro vás tedy zpívaná role vítané propojení herectví a zpěvu nebo to i tak byla výzva?
Výzva to jistě byla. A vítaná taky. Ale pravda, na operní árie si příliš netroufám. Určitě mi ale přijde osvěžující zkusit si nějaký muzikál nebo hru se zpěvy.

Vnímáte ve své dosavadní kariéře nějaký zlom? Byla to cena divadelní kritiky za roli Maryši? Nebo Český lev za herečku v hlavní roli ve filmu Chyby?
No, asi jsem o tom tolik neuvažovala.

Ocenění si samozřejmě velmi vážím, ale s každou novou rolí si připadám zase na začátku a buduji si ji postupně od nuly. Co ale potřebuji, je stále se učit novým věcem, což se mi, díkybohu, stává.

V Ostravě v Divadle Petra Bezruče jste působila deset sezón. V Praze už jste nyní čtvrtým rokem. Jaké největší rozdíly mezi těmito městy, těmito angažmá vnímáte?
Na Ostravu a na přátele tam často myslím jen v tom nejlepším, ale po deseti letech to už chtělo změnu. V Praze je přirozeně více rivality, ta může v lepším případě pomáhat a posouvat vpřed. Každý krok do neznáma je dobrodružství, a dobrodružství mám já osobně moc ráda.

Ptala se Adéla Kalusová

Hic non *sunt leones*

V Hadriánu se snažíme pokrývat většinu programu a dovolil bych si tvrdit, že se nám to i daří. Nicméně z tohoto důvodu je poměrně složité pro tuto rubriku vybrat ty tituly, o nichž ještě nebylo nic napsáno. Například kolega Dominik Rathan ve včerejším čísle uvedl titul Sedmero krkavců do kontextu tak detailně, že je skoro nemožné se neopakovat. Proto k této autorské inscenaci, jež vznikla na motivy klasické pohádky, jen krátce.

První část představení měla díky detektivní zápletce – pátrání po zmizelých bratrech – příjemný spád. Dětské publikum svým lehce ztřeštěným výkonem na svou stranu strhla Edita Dohnálková Valášek v roli Bohdanky. Na hereččiny poťouchlé grimasy a rozpřáhlá gesta sál reagoval nadšeným smíchem. Děti se začaly lehce ošívat až v druhé polovině, kdy na jevišti přibyl nový herec s herečkou a do té doby přímočarý děj se zesložitil. To však neznamená, že by se nudily! Stále bylo totiž na co se dívat: recitace veršů se doplňovala se zpěvem, loutkohru střídalo fyzické herectví a strach se prolínal s humorem, a tak necelou hodinu trvající představení vydrželi usledovat i ti nejmenší diváci. Celkově vzato se Divadlu Drak podařilo známý příběh převést do hravé formy, ale přitom zachovat původní pochmurné vyznění – některá příkoří jsme nuceni odčinit, aniž bychom je sami způsobili.

Kolegyně Tereza Kubalová ve svém profilovém článku čtenářstvo seznámila s historií a uměleckým zaměřením slovenského Divadla NUDE a mně tak zbylo víc místa na zhodnocení samotného představení. Režisér a autor Michal Balej svou hru vystavěl okolo života sufražetky Emily Davison žijící na přelomu 19. a 20. století ve Velké Británii. Její protagonistka Lýdia Ondrušová svou postavu pojala jako věčnou, ale o svém údělu pochybující rebelku, kterou boj s patriarchátem dovedl do kriminálu a na hranici šílenství. Mužskou nadvládu zosobňuje postava nazvaná prostě On. Herec Jakub Jablonský byl ve svém výrazu rovněž záměrně přepjatý, ale při střídání poloh mezi úlisnou blahosklonností a bezuzdnou agresivitou stále uvěřitelný a při vstupu do hlediště v mnohých divácích a divačkách dokázal vyvolat akutní strach.

Ač hra vychází z historického námětu, viditelnou snahou tvůrců bylo téma přesáhnout do současnosti. Pro aktualizaci autor využil citace předních slovenských politiků vyjadřujících se k otázce genderu. Avšak rozdíly byly mezi oběma obdobími záměrně upozaděny a emancipace se jevila jako manichejistický boj. Trochu jsem se proto ztrácel, jak se inscenátoři k otázce feminismu staví – zda jej vnímají jako historický proces nebo naopak jako odvěké soupeření dobra se zlem. Možná ale jde obojí myslet zároveň.

I při zmíněném širokém záběru našeho časopisu se tu a tam najde inscenace, o níž jsme vás ještě neinformovali. Žádný redaktor ani redaktorka se nevěnovali francouzskému spolku TOF Théatre, který do Hradce přivezl inscenaci nazvanou Été 69 čili Léto 69. Kratinký frivolní příběh o jedné letní výpravě za milostnými radovánkami má nečekaně tesknivý závěr, o nějž bych vás nerad připravil. Pokud zrovna nevládnete francouzštinou, není se čeho bát. Celé loutkové představení se obešlo beze slov. Sama jej totiž vede loutka. Nevěříte? Tak se nechte přesvědčit na jedné z následujících repríz.

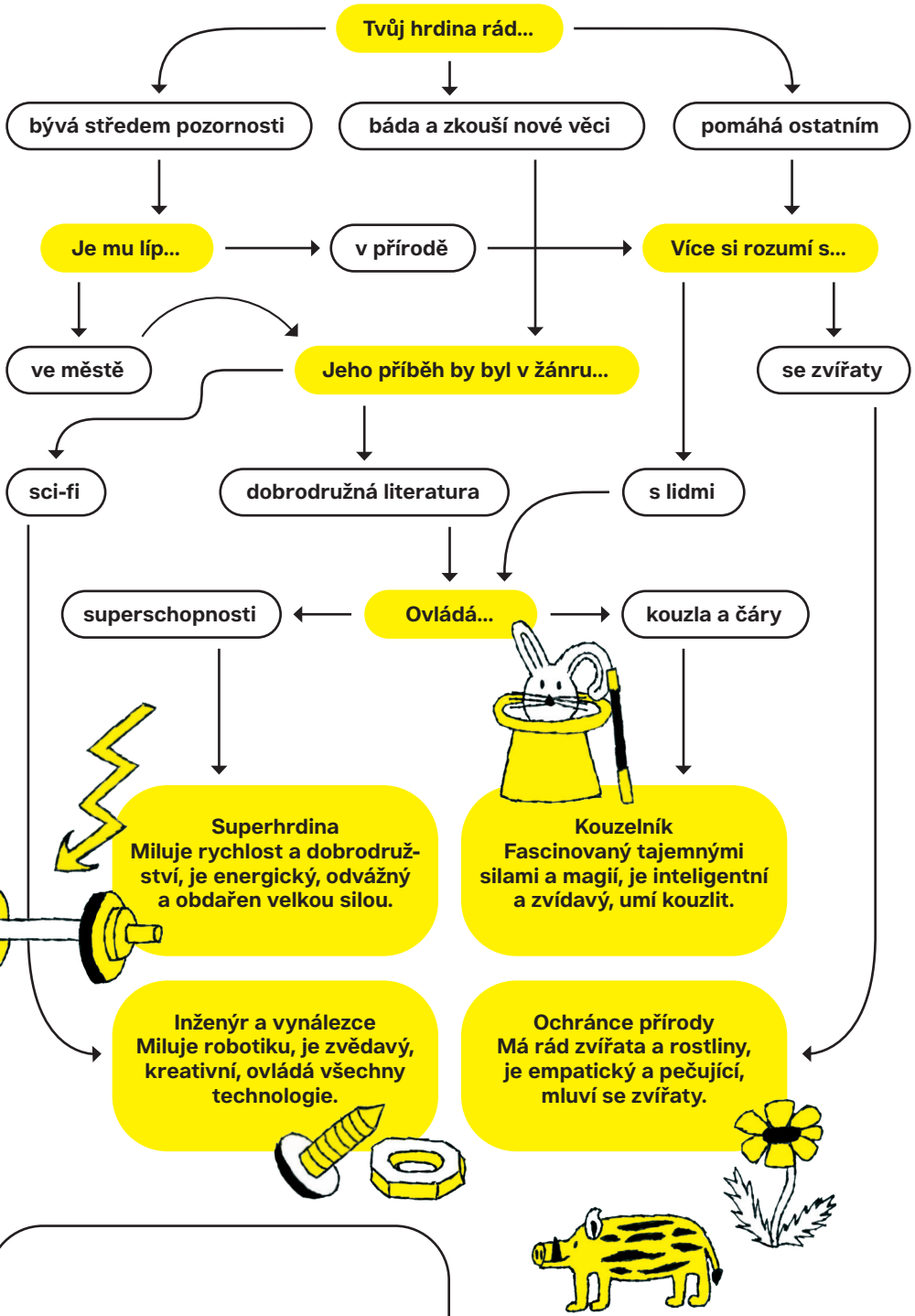
A vidíte i další bílé místo bylo popsáno. *Hic* non *sunt leones*.

Štěpán Truhlařík

Vzhůru za dobrodružstvím!

Hrdinů není nikdy dost! V divadle, filmech i v knížkách to bez nich dokonce ani nejde. Často mají pro strach uděláno nebo jim alespoň nechybí odhodlání leccos překonat. Jaký by byl tvůj hrdina? Dovede tě k němu jednoduchý test! Pak mu jen stačí dát jméno, dokreslit ho a vymyslet jeho hrdinský příběh.

Jméno:

Nakresli do komixu, jaké dobrodružství tvůj hrdina zažil!

Zajímá tě, jakým výzvám čelí ostatní hrdinové? Běž se na jejich příběhy podívat do divadla! Třeba Malá Flinta je i na rozbouřeném moři jako doma, v představení Pětkrát kolem světa potkáš neohroženou cestovatelku nebo ti pavouček Čenda ukáže, že i někdo docela malý dokáže překonat velké věci!

Zpravodaj Mezinárodního divadelního festivalu Regiony
festivalregiony.cz

24/6/2024 PONDĚLÍ PROGRAM

09.00—02.00	Žižkovy sady	**Bonusová stanice Nextbike**		English friendly		doprovodný program/accompanying program	zdarma/free admission
10.00—24.00	Žižkovy sady	**Hemžení**	Berta Doubková, Josefína Holcová, Iva Ščerbáková	nonverbální/nonverbal		performance, vizuální umění/visual art	zdarma/free admission
10.00—10.55	Pod plachtou	**DAMÚZA**	Bosí rytíři		6+	divadlo/theatre	140 Kč
14.00—18.00	Plenér Divadla Drak	**Kolotoč řezbáře Matěje**			rodinné/family friendly	doprovodný program/accompanying program	dobrovolné/voluntary admission
14.00—21.00	Čtyřka	**Temná kavárna**	Tyfloservis, o.p.s.		6+	doprovodný program/accompanying program	dobrovolné/voluntary admission
14.30—17.30	Plenér Divadla Drak	**Utíkej Káčo, utíkej!**	Čarokrásno kolektiv	English friendly	rodinné/family friendly	dílna/workshop	dobrovolné/voluntary admission
15.00—15.30	Studio Divadla Drak	**Láska k riziku/l'Amour du Risque**	Compagnie Bakélite	nonverbální/nonverbal	8+	divadlo/theatre	200 Kč
15.00—16.00	Divadelní šapitó	**Pětkrát kolem světa**	Tygr v tísni		6+	divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
15.30—16.15	Letní scéna	**Bleší cirkus**	Ivana Bílková		3+	divadlo/theatre	zdarma/free admission
16.00—17.30	Studio Beseda	**Pomlčka**	Horácké divadlo Jihlava, DAB Nitra		13+	divadlo/theatre	350 Kč
16.00—16.45	Pod plachtou Divadla Drak	**Pavouk Čenda**	Divadlo b		3+	divadlo/theatre	140 Kč
16.00—16.50	Šapitó Žižka	**Malá Flinta**	Jan Strýček & Václav Strýček		6+	divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
16.00—18.00	Open Air stan	**Workshop pro nejmenší**	Kateřina Zelingerová			dílna/workshop	zdarma/free admission
16.30—17.30	Žižkovy sady	**Spotcrew**				hudba/music	dobrovolné/voluntary admission
17.00—17.25	Laboratoř Divadla Drak	**Léto 69/Été 69**	TOF Théâtre	nonverbální/nonverbal	16+	divadlo/theatre	200 Kč
17.00—19.00	Žižkovy sady	**Prezentace činnosti organizace Hozok**	Hozok z.s.			doprovodný program/accompanying program, performance	zdarma/free admission
17.00—18.00	Městská hudební síň	**Já, Diagnóza**	+–VeDvou		15+	divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
18.00—18.30	Studio Divadla Drak	**Láska k riziku/l'Amour du Risque**	Compagnie Bakélite	nonverbální/nonverbal	8+	divadlo/theatre	200 Kč
18.00—18.37	Malé náměstí	**J.O.E.**	Johnny & Jenny		3+, rodinné/family friendly	divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
18.00—18.40	Nové Adalbertinum	**Rakvičkárny 1, 2**	Jiří Polehňa		8+	divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
18.40—19.40	Plenér Divadla Drak	**Kitchen Table: Léto 69 + Láska k riziku**	Lektorské oddělení Divadla Drak		rodinné/family friendly	debata/debate, doprovodný program/accompanying program	zdarma/free admission
19.00—20.10	Klicperovo divadlo	**Prodaná nevěsta**	Divadlo pod Palmovkou		15+	divadlo/theatre	440 / 460 / 480 Kč
19.00—19.50	Radnice	**Jeníček a stařenka**	Divadlo LŮZA		3+	divadlo/theatre, hudba/music	dobrovolné/voluntary admission
19.30—19.55	Laboratoř Divadla Drak	**Léto 69/Été 69**	TOF Théâtre	nonverbální/nonverbal	16+	divadlo/theatre	200 Kč
20.00—21.00	Divadelní šapitó	**Příběhy z celého světa/ Vyprávění na přání**	StorytellingCZ		15+	divadlo/theatre	100 Kč
20.10—21.40	Letní scéna	**Jazz Police**				hudba/music	zdarma/free admission
20.30—21.25	Klub Divadla Drak	**Bar**	Divadlo Na zábradlí		15+	divadlo/theatre	350 Kč
21.00—22.20	Letní kino Širák	**The Losers**	Losers Cirque Company	nonverbální/nonverbal	6+	divadlo/theatre, tanec/dance	590 Kč
21.00—22.10	Nové Adalbertinum	**Kráska z Leenane**	Divadlo Exil		15+	divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
21.00—21.20	Jižní terasy	**Školní výlet**	Václav Bartoš			divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
21.30—23.30	Šapitó Divadla Drak	**Střídmí Klusáci v Kulisách Višní**				hudba/music	dobrovolné/voluntary admission
21.30—22.15	Hudební šapitó	**NOSTÆ ox**				hudba/music	dobrovolné/voluntary admission
22.00—23.40	Studio Beseda	**Lovu zdar! (Přes kosti mrtvých)**	Klicperovo divadlo	English friendly	15+	divadlo/theatre	290 Kč
22.15—22.35	Městská hudební síň	**STAV**	Alžběta Tichá	nonverbální/nonverbal		performance	dobrovolné/voluntary admission
22.15—23.35	Radnice	**Monology**	KARAPAX		15+	divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
22.45—23.30	Hudební šapitó	**SIIIY & mvtyvs w/robinovski10**				hudba/music	dobrovolné/voluntary admission
00.00—01.00	Hudební šapitó	**DJ Rendy B**				hudba/music	zdarma/free admission

Generální partneři HRADEC KRÁLOVÉ CALENDARIUM REGINA
Hlavní partneři MINISTERSTVO KULTURY KRÁLOVÉHRADECKÝ KRAJ Státní fond kultury ČR
Pořadatelé Klicperovo divadlo Hradec Králové DIVADLO DRAK THEATRE kontrapunkt